

مطالعه تطبیقی رفتار استنادی و میزان مشارکت گروهی نویسندگان نشریات بهداشت عمومی ایران و نیوزیلند در پایگاه اطلاعاتی (DOAJ) Directory of Open Access Journals*

زهرا اباذری^۱، فرشاد پرهام‌نیا^۲

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه: بررسی و مطالعه منابع مقالات منتشر شده منعکس کننده الگوی رفتاری استفاده از منابع توسط پژوهشگران است که می‌تواند مبنایی برای اکثر کتابخانه‌ها به منظور فراهم‌آوری مواد کتابخانه‌ای مورد استفاده قرار گیرد. این پژوهش با هدف مطالعه تطبیقی میزان مشارکت گروهی نویسندگان و رفتار استنادی نشریات بهداشت عمومی ایران و نیوزیلند در پایگاه اطلاعاتی DOAJ بین سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۲ میلادی انجام شد.

روش بررسی: با استفاده از تحلیل استنادی و نوع مطالعه توصیفی - مقطعی و همچنین با استفاده از روش تحلیل هم‌تألفی استفاده شده است. جامعه پژوهش شامل ۱۰ مجله در حوزه بهداشت عمومی از دو کشور ایران و نیوزیلند انتخاب گردید که از نظر زمانی نیز با همدیگر نیز یکسان بودند. این مجلات شامل Iranian Journal of ، International Journal of Preventive Medicine ، Journal of Addiction and health ، Iranian Journal of Public Health ، Environmental Health Science & Engineering Health ، Environmental Health Insights ، clinical Medicine Insights: Reproductive Health و نشریه‌های نیوزیلندی Journal of Primary Health Care و Substance Abuse: Research and Treatment ، Care and Informatics Review Online و Journal of Research in Health Sciences ، بوده است. داده‌ها با مراجعه به پایگاه اطلاعاتی DOAJ و جستجوی نشریات حوزه بهداشت عمومی کشور ایران و نیوزیلند انجام شد. از نشریات دو کشور تعداد ۲۳۲۳۹ استناد استخراج گردید، و با استفاده از نرم افزار EXCEL و آمار توصیفی بررسی گردید.

یافته‌ها: ایران با تعداد ۹ مجله معادل ۴/۱۰ درصد در رتبه پنجم و نیوزیلند با تعداد ۸ مجله معادل ۳/۶۵ درصد در رتبه ششم مجلات نمایه کرده در پایگاه اطلاعاتی DOAJ قرار دارد. استندهای مقالات نشریات ایرانی و نیوزیلندی از مجموع ۸۵۰ مقاله ۷۸/۷ درصد مربوط به کشور ایران و ۲۱/۳ درصد توسط نیوزیلندی‌ها منتشر شده است و از ۲۳۲۳۹ استناد در مقالات ۷۷/۵ درصد مربوط به کشور ایران و ۲۲/۵ درصد مربوط به مجلات نیوزیلند بوده است. هر مقاله ایرانی به طور متوسط به ۲۶/۹۳ متن استناد شده است و هر مقاله نیوزیلندی به طور متوسط به ۲۸/۸۳ متن استناد شده است. از مجموع ۶۶۹ مقاله ایرانی منتشر شده، ۴/۹ درصد مقالات بدون همکار و ۹۵/۱ درصد از مقالات دارای نویسنده همکار بوده در حوزه بهداشت عمومی است؛ و از مجموع ۱۸۱ مقاله منتشر شده نیوزیلندی، ۱۱/۰۵ درصد از مقالات بدون همکار و ۸۸/۹۵ درصد مقالات دارای نویسنده همکار بوده است. همچنین یافته‌ها نشان داد شاخص همکاری در هر مدرک ایرانی و نیوزیلندی برای هر مدرک به ترتیب برابر ۴/۴۰، ۳/۹۳ است.

نتیجه‌گیری: به طور کلی یافته‌های این پژوهش نشان از مشارکت گروهی از سوی پژوهشگران حوزه بهداشت عمومی در ایران و کشور نیوزیلند را دارد که در مقایسه با دیگر پژوهش‌های انجام شده در حوزه‌های مختلف نشان از سیر به سمت مشارکت‌های گروهی است.

واژه‌های کلیدی: تحلیل؛ استناد؛ پایگاه‌های اطلاعاتی؛ رفتار مشارکتی؛ همکاری.

پذیرش مقاله: ۹۳/۸/۱۱

اصلاح نهایی: ۹۳/۶/۲۹

دریافت مقاله: ۹۲/۱۱/۹

ارجاع: اباذری زهرا، پرهام‌نیا فرشاد. مطالعه تطبیقی رفتار استنادی و میزان مشارکت گروهی نویسندگان نشریات بهداشت عمومی ایران و نیوزیلند در پایگاه اطلاعاتی (DOAJ) Directory of Open Access Journals. مدیریت اطلاعات سلامت ۱۳۹۴؛ ۱۲(۲): ۱۷۱-۱۸۲.

*- این مقاله حاصل تحقیق مستقل بدون حمایت مالی می‌باشد.

۱- دانشیار، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲- مربی، گروه علم اطلاعات و دانش‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران (نویسنده مسئول)

Email: fparhamnia@yahoo.com

مقدمه

در گذشته نویسندگان بیشتر به صورت انفرادی به تولید آثار علمی در قالب کتاب، مقاله و غیره می‌پرداختند، اما پژوهش‌های اخیر نشان از آن دارد که گرایش نویسندگان از انجام پژوهش به صورت انفرادی به انجام پژوهش به صورت گروهی جلب شده است. در فاصله سال‌های ۱۹۸۱ تا ۱۹۹۵ میلادی، تعداد مقالات چند نویسندگی در آمریکا ۸۰ درصد افزایش یافته و در این بین همکاری‌های بین‌المللی نیز دو برابر رشد داشته است. نویسندگان برای انجام فعالیت‌های پژوهشی معتبر و قابل استناد به صورت گروهی به انجام پژوهش می‌پردازند و این افزایش همکاری به نوبه خود باعث افزایش تعداد برونداهای علمی در بیشتر نویسندگان می‌شود (۱). حسن‌زاده و همکارانش در پژوهش خود به بررسی هم‌تألیفی در مقالات ایرانی مجلات ISI: Institute for Scientific Information در طول سال‌های ۱۹۸۹ تا ۲۰۰۵ و رابطه آن با میزان استناد به آن مجلات پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد که، ۸۸/۲ درصد مقالات نویسنده همکار داشته‌اند. بین وجود نویسنده همکار و میزان استناد به مقالات، همبستگی مستقیم و معناداری وجود دارد. تحلیل یافته‌ها، معناداری تفاوت بین میزان استناد به مقالات در حوزه‌های علوم پایه، پزشکی، فنی و مهندسی، کشاورزی و انسانی نیز اثبات کرد (۲). همچنین نتایج پژوهش حیاتی و دیدگاه نشان داد، تولیدات تک نویسنده‌ای در اکثر حوزه‌ها، کم‌ترین میزان رشد را داشته‌اند و در مقابل، تولیدات بیش از چهار نویسنده‌ای و چهار نویسنده‌ای به ترتیب بیش‌ترین میزان رشد را به خود اختصاص داده‌اند. پرمشارکت‌ترین حوزه موضوعی، حوزه زیست‌شناسی مولکولی و ژنتیک، و کم‌مشارکت‌ترین حوزه، ریاضیات است. میزان همکاری‌های بین‌المللی پژوهشگران در حوزه‌های مختلف نیز نشان داد که پژوهشگران در حوزه‌های زمین‌شناسی و اقتصاد بازرگانی، بیش‌ترین مشارکت را با پژوهشگران دیگر کشورها داشته‌اند. حوزه‌های داروشناسی و شیمی نیز کم‌ترین میزان همکاری بین‌المللی را داشته‌اند (۳). افشار و همکارانش در بررسی

میزان استنادات و مشارکت گروهی نویسندگان مقالات مجله پژوهش در علوم پزشکی مشخص کردند که، در مجموع ۳۸۶ مقاله از ۲۱ مجله تولید شده دارای ۴۹۱۵ استناد بود. متوسط تعداد استناد برای هر مقاله ۱۲/۷۳ استناد و بیش‌ترین تعداد مقاله مربوط به سال ۱۳۸۲ بوده است. در رابطه با میزان مشارکت، بیش‌ترین مقالات سه نویسنده داشته است. میانگین ضریب همکاری در حد متوسط قرار داشت. از میان انواع منابع، نشریات با ۶۹/۷۵ درصد بیش‌ترین استفاده را داشتند (۴).

بتولی طی مطالعه‌ای به این نتیجه رسید که، ۱۳۳۳ نویسنده در نگارش ۳۹۴ مقاله مورد بررسی، بیش‌ترین مقالات ۳۱/۲ درصد به مقالات سه نویسنده‌ای اختصاص داشت. در مقالات مورد بررسی به ۶۷۷۱ منبع (میانگین ۱۷ استناد در هر مقاله) مراجعه شده بود (۵). عصاره و همکارانش به بررسی هم‌نویسندگی پژوهشگران ایران در نمایه‌های استنادی علوم، علوم اجتماعی، هنر و علوم انسانی در پایگاه Web of Science در سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ پرداختند. نتایج نشان داد که، بررسی ضریب مشارکت نویسندگان در دوره مورد بررسی روندی صعودی داشته است. این امر بیانگر افزایش تمایل نویسندگان به تولید مدارک مشارکتی در طول این دوره است. بیش‌ترین مشارکت، در تولید مدارک ۲ و ۳ نویسنده‌ای برآورد شده و ضریب مشارکت کلی نویسندگان ۰/۵۹ را به خود اختصاص داده است. همچنین نتایج نشان داد که کشور آمریکا در هر سه حوزه نمایه‌های استنادی، با مشارکت در تولید ۱۸۶۵ مدرک (۷/۳۷ درصد) بیش‌ترین مشارکت را در تولید مدارک علمی ایران داشته است (۶). حسن‌زاده و همکارانش نیز به بررسی شاخص‌های هم‌تألیفی مرکزیت بینیت و چاله‌های ساختاری پژوهشگران نانو فناوری ایران نمایه شده در نمایه استنادی علوم (۱۹۹۱ تا ۲۰۱۱) پرداختند نتایج پژوهش نشان داد شاخص همکاری در هر مدرک ۳/۳۹ است. بیش‌ترین شاخص همکاری در سال ۱۹۹۷ با ۶ نویسنده در هر مدرک بوده است. درجه همکاری پژوهشگران نانو فناوری ایران ۰/۹۶ بوده که حاکی از گرایش بیش‌تر

حوزه علوم بهداشت پزشکی با ۶۸۰ عنوان مجله، ۵۹۶۵ استناد (۳۷/۰۹ درصد)، دریافت کرده است. در این حوزه موضوع پزشکی (عمومی)، بیشترین میزان استناد (۳۲۳۶ استناد، معادل ۵۴/۲۵ درصد) و موضوع دندان پزشکی، کمترین میزان استناد (۱ استناد، معادل ۰/۰۱ درصد) را دریافت نموده است. آزمون خی دو در مورد تعداد مجلات دو حوزه تفاوت معنی داری را نشان نداد، اما در خصوص تعداد استنادات، آزمون خی دو نشان داد که تفاوت معنی داری میان دو حوزه علوم بهداشت و پزشکی و علوم پایه وجود دارد (۱۱).

مقالات علمی زمانی از اهمیت و اعتبار برخوردارند و می‌توانند رسالت حقیقی و پژوهشی خود را خوب ایفا کنند که نویسندگان مقاله‌ها از منابع منتشر شده در آن زمینه شناخت کافی داشته باشند و حتی المقدور سعی کنند تا از منابع مهم، اصیل، و معتبری استفاده و به آن‌ها استناد کنند (۱۲). در طول دو دهه گذشته چاپ و نشر مجلات علمی دستخوش یک انقلاب واقعی و ظهور شبکه جهان وب شده است. این انقلاب شامل دو مرحله به هم پیوسته است. اولین و تا امروز قابل مشاهده است، تغییر سریع از مجلات چاپی به نشر الکترونیکی است. دومین مرحله انقلاب دسترسی به مقالات بدون هیچگونه محدودیت مثل اشتراکی، که معمولاً با عنوان دسترسی آزاد به مقالات علمی است (۱۳).

با توجه به رشد فزاینده نشریات در جهان و در نتیجه رشد بهای آن از یک سو و برای رسیدن به جریان اصلی دانش جهانی باز، امروزه شاهد دسترسی آزاد به مجلات تخصصی معتبر و پایگاه‌های اطلاعاتی برای همگان به زبان‌های علمی جهان شده است. مجله‌های دسترسی آزاد نمایه شده در پایگاه‌های اطلاعاتی پیوسته به عنوان منبع ارزشمندی مورد توجه پژوهشگران قرار دارد. مقالات این مجلات توسط متخصصین حوزه‌های مختلف تدوین شده است که می‌تواند اطلاعات علمی - تخصصی را در حوزه‌ها و زبان‌های مختلف در اختیار مشتریان اطلاعات گذاشته شود. یکی از این پایگاه‌های معتبر رایگان می‌توان به پایگاه اطلاعاتی DOAJ اشاره کرد. هدف اصلی این پایگاه سهولت استفاده

نویسندگان این حوزه، به هم تألیفی است. با توجه به ضریب همکاری کلی (۰/۶۴)، نویسندگان این حوزه تمایل بالایی به تولید مدارک علمی مشارکتی دارند. سال ۱۹۹۷، بالاترین ضریب مشارکت (۰/۸۳) و سال ۱۹۹۱ کمترین ضریب مشارکت (۰/۵) را به خود اختصاص داده‌اند (۷). Bordons و همکارانش به بررسی میزان مشارکت علمی محلی، ملی و بین‌المللی در پژوهش‌های بیوشیمی پرداخت. نتایج پژوهش نشان داد که همبستگی مثبتی بین تولید و مشارکت ملی و بین‌المللی در سطح نویسندگان اسپانیایی مشاهده می‌شود (۸). همچنین نتایج عصاره و Wilson که در خصوص همکاری در انتشارات علمی ایران در نمایه استنادی علوم طی سال‌های ۱۹۹۵-۱۹۹۹ بود. نتایج پژوهش نشان داد که، بیشترین همکاری علمی با ۳۲۴ همکاری معادل ۲۱/۶ درصد با کشور آمریکا بوده است. پرتولیدترین نویسنده دارای ۹۴ مقاله (۱۸/۸ درصد) و پر استنادترین نویسنده نیز دارای ۲۹۰ استناد (۴۴/۶ درصد) بوده است (۹).

از آنجا که استنادها حاصل تعاملات بین پژوهشگران در یک محیط علمی هستند. استفاده از پژوهش دیگران توسط یک نویسنده، نشان دهنده تأییدپذیری او از سایر پژوهشگران است. از این رو، در یک حوزه‌ی موضوعی خاص، پر استنادترین نویسندگان تأثیر بسزایی بر روی سایر پژوهشگران دارند و ایده‌ای مطرح شده از سوی آنان می‌تواند پایه و اساس معماری یک نظریه‌ی علمی جدید باشد. با ردیابی استنادهای این افراد می‌توان سیر تکاملی یک مفهوم علمی را دریافت (۱۰). سعادت و همکارانش در مقاله‌ای به بررسی میزان استناد مقالات ISI web of science به مجلات دسترسی آزاد پایگاه DOAJ در دو حوزه علوم بهداشت و پزشکی و علوم پایه پرداختند. نتایج پژوهش نشان داد، حوزه علوم پایه با ۶۵۷ عنوان مجله، ۱۰۱۱۶ استناد (۶۲/۹۱ درصد) دریافت کرده است. موضوع زیست‌شناسی و علوم زیستی بیشترین میزان استناد (۶۰۰۹ استناد، معادل ۵۹/۴ درصد) و موضوع ریاضیات و آمار کمترین استناد (۹۱ استناد، معادل ۰/۹ درصد) را دریافت نموده است. از طرفی،

گردید که از نظر زمانی نیز با همدیگرنیز یکسان بودند. روش انتخاب نمونه‌گیری هدفمند بوده یعنی مجلاتی که به زبان انگلیسی و در سال‌های ۲۰۱۰ الی ۲۰۱۱ میلادی در این پایگاه نمایه شده است. بنابراین ۱۰ نشریه از هر دو کشور که با نوع هدفمند مطابقت داشت، انتخاب گردید که از نظر زمانی نیز با هم یکسان بودند. دلیل انتخاب کشور نیوزیلند این است که میزان مجلات منتشر شده در پایگاه مورد بررسی مشابه ایران بوده چون یکی از شاخص‌های مطالعه تطبیقی همسان بودن آن دو کشور بر اساس موضوع بحث است. ابزار جمع‌آوری داده‌ها بر اساس منابع مقالات بود که تعداد ۳۳۳۳۹ استناد استخراج و با استفاده از نرم افزار EXCEL و با استفاده از آمار توصیفی بررسی گردید. در بخش دوم برای محاسبه میانگین تعداد نویسندگان یا شاخص همکاری، درجه همکاری و ضریب همکاری از فرمول‌های زیر استفاده شد.

$$CI = \frac{\sum_{i=1}^n (f_i - 1)}{N}$$

شاخص همکاری

f_i = تعداد مقالات تحقیقاتی دارای i نویسنده که در دوره زمانی مشخصی در یک حوزه منتشر شده‌اند.

N = تعداد کل مقالات تحقیقاتی که در همان دوره مشخص در آن زمینه منتشر شده‌اند.

K = بیشترین تعداد نویسندگان به ازای هر مقاله در یک حوزه. این فرمول نشان‌دهنده میانگین تعداد نویسندگان هر مقاله است. شاخص همکاری، تفاوت بین سطوح نویسندگان را مشخص می‌سازد (۱۶).

$$DC = 1 - \frac{K}{N}$$

درجه همکاری

f_i = تعداد مقالات تحقیقاتی دارای یک نویسنده که در دوره زمانی مشخصی در یک حوزه منتشر شده‌اند.

$$CC = 1 - \left\{ \sum_{i=1}^n \left(\frac{1}{f_i} \right) \frac{f_i}{N} \right\}$$

ضریب همکاری

تفسیر فرمول:

- مقدار به دست آمده از فرمول بالا بین صفر و ۱ است.
- این شاخص، هر چه مقدار CC به سمت ۱ میل کند میزان همکاری بیشتر بوده و هر چه به سمت صفر میل کند مقالات تک نویسنده در اولویت است (۱۶-۱۸). به عبارت دیگر، این

پژوهشگران به صورت رایگان به مجلات علمی و ترویج استفاده از آنان است. تعداد نشریات نمایه شده در این پایگاه طبق آخرین گزارش از وب سایت پایگاه، ۸۳۷۷ عنوان مجله که ۴۱۳۵ قابل جستجو و با ۹۳۲۲۶۷۸ عنوان مقاله را در اختیار پژوهشگران قرار می‌دهد. این پایگاه تقریباً ۱۰ درصد مجلات دنیا را در خود نمایه کرده است. پایگاه به صورت جامع تمام موضوعات علمی را در بر می‌گیرد. موضوعات در پایگاه بر اساس یک سلسله مراتب مبتنی بر رشته سازماندهی شده است. امروزه توانایی دانشمندان در برقراری ارتباط علمی در سطح ملی و بین المللی، یکی از مهمترین عواملی است که منجر به افزایش فعالیت‌های پژوهشی مشترک و در نتیجه گسترش علم در سراسر جهان شده است. افزایش تعداد مقاله‌های چند نویسنده‌ای و تألیف مشترک در پایان قرن بیستم بیانگر این واقعیت است (۱۴). بررسی مآخذ مقالات به عنوان یکی از سرمایه‌های علمی و فکری مراکز دانشگاهی امری در خور توجه است و نتایج یافته‌های چنین مطالعاتی منعکس کننده الگوی رفتاری استفاده از منابع توسط پژوهندگان است و فهرست‌های حاصل از این نوع بررسی‌ها می‌توانند در بسیاری از کتابخانه‌ها مبنایی برای گزینش باشند. با توجه به پژوهش‌های صورت گرفته، هدف کلی پژوهش با استفاده از روش تطبیقی به شناسایی رفتار استنادی و میزان مشارکت گروهی نویسندگان نشریات بهداشت عمومی ایران و نیوزیلند در پایگاه اطلاعاتی DOAJ پرداخته شد.

روش بررسی

روش بررسی با استفاده از تحلیل استنادی و نوع مطالعه توصیفی-مقطعی و همچنین با استفاده از روش تحلیل هم تألیفی استفاده شده است. تحلیل استنادی به عنوان زیر مجموعه‌ای از حوزه کتابسنجی محسوب می‌شود. اساس اندیشه تحلیل استنادی بر این فرضیه استوار است که بین مدرک استنادکننده و مدرک مورد استناد، نوعی رابطه محتوایی وجود دارد و این دو از نظر موضوعی کم و بیش با یکدیگر ارتباط دارند (۱۵). جامعه پژوهش شامل ۱۰ مجله در حوزه بهداشت عمومی از دو کشور ایران و نیوزیلند انتخاب

لحاظ استنادها در هر مقاله، مجله Journal of Primary Health Care با ۹۱ مقاله تعداد ۲۲۲۳ استناد بیشترین، و مجله Health Care Clinical Medicine Insights: Reproductive Health با تعداد ۱۲ مقاله، تعداد ۴۳۰ استناد را به خود اختصاص داده است. با توجه به دو جدول قبلی، سه مجله ایرانی Iranian Journal of Public Health، International Journal of Preventive Medicine و Iranian Journal of Environmental Health و Science & Engineering با بیشترین استنادها رتبه اول تا سوم را به خود اختصاص داده‌اند. مجله نیوزیلندی با عنوان clinical Journal of Primary Health Care در رتبه چهارم قرار دارد. درمکرد تعداد مقالات ایران و نیوزیلند و استنادهای آنان در جدول ۳ نشان داده شده است.

مطابق جدول ۳، دو کشور ایران و نیوزیلند در مجموع ۸۵۰ مقاله در پایگاه اطلاعاتی DOAJ منتشر کرده‌اند که از این تعداد ۶۶۹ مقاله معادل ۷۸/۷ درصد مربوط به کشور ایران و تعداد ۱۸۱ مقاله معادل ۲۱/۳ درصد توسط نیوزیلندی‌ها منتشر شده است. در مجموع ۲۳۲۳۹ استناد در مقالات شمارش گردید که از این تعداد ۱۸۰۲۰ استناد معادل ۷۷/۵ درصد مربوط به کشور ایران و تعداد ۵۲۱۹ استناد معادل ۲۲/۵ درصد مربوط به مجلات نیوزیلند بوده است. همچنین بررسی‌ها نشان داد که، هر مقاله ایرانی به طور متوسط به ۲۶/۹۳ متن استناد کرده‌اند. در صورتی که هر مقاله نیوزیلندی به طور متوسط به ۲۸/۸۳ متن استناد کرده‌اند.

در خصوص وضعیت مشارکت گروهی دو کشور ایران و نیوزیلند در حوزه بهداشت عمومی ابتدا کلیه نشریات ایرانی و نیوزیلندی را در یک جدول کلی انتقال داده شد و مشخص گردید که، از مجموع ۶۶۹ مقاله ایرانی منتشر شده، ۴/۹ درصد مقالات بدون همکار و ۹۵/۱ درصد از مقالات دارای نویسنده همکار در حوزه بهداشت عمومی بوده است؛ و از مجموع ۱۸۱ مقاله منتشر شده نیوزیلندی، ۱۱/۰۵ درصد از مقالات بدون همکار و ۸۸/۹۵ درصد مقالات دارای نویسنده همکار است. به منظور تعیین شاخص همکاری در کل مجلات ایرانی و نیوزیلندی نشان داده شد که، وضعیت

عدد هر چه به سمت ۱ میل کند مشارکت گروهی بین نویسندگان در سطح مطلوب‌تری قرار دارد.

جهت محاسبه میانگین تعداد نویسندگان از شاخص همکاری استفاده شد. مقدار شاخص همکاری، تفاوت بین سطوح نویسندگان را مشخص می‌سازد (۷، ۱۶). در این شاخص، هر چه مقدار بالاتر باشد نشان از مشارکت گروهی در نوشتن مقاله در مجلات ایرانی را دارد.

یافته‌ها

بررسی‌های اولیه نشان داد که، در پایگاه اطلاعاتی DOAJ تعداد مجلات ۴۶ کشور در آن فهرست شده است که بیشترین مجلات مربوط به کشور انگلیس با تعداد ۳۳ مجله معادل ۱۵/۰۶ درصد در رتبه اول سپس کشور آمریکا با تعداد ۳۱ مجله معادل ۱۴/۱۵ درصد در رتبه دوم؛ برزیل ۲۴ مجله معادل ۲۴/۹۵ درصد در رتبه سوم، هند با تعداد ۱۱ مجله معادل ۵/۰۲ درصد در رتبه چهارم، ایران با تعداد ۹ مجله معادل ۴/۱۰ درصد در رتبه پنجم و نیوزیلند با تعداد ۸ مجله معادل ۳/۶۵ درصد در رتبه ششم قرار دارد. وضعیت نشر و استناد مجلات ایرانی در جدول ۱ نشان داده شده است.

مطابق جدول ۱، مجله ایرانی Iranian Journal of Public Health دارای بیشترین مقالات منتشره در بین نشریات با تعداد ۲۷۸ مقاله است و مجله Journal of Research in Health Sciences با تعداد ۵۲ مقاله در ردیف آخر مجلات ایرانی قرار دارد. از لحاظ استنادها در هر مقاله، مجله Iranian Journal of Public Health با ۲۷۸ مقاله تعداد ۷۷۲۴ استناد بیشترین و مجله Journal of Research in Health Sciences با تعداد ۵۲ مقاله، تعداد ۱۲۳۳ استناد را به خود اختصاص داده است؛ و در خصوص وضعیت نشر و استناد مجلات نیوزیلندی در جدول ۲ نشان داده شده است.

مطابق جدول ۲، مجله نیوزیلندی Journal of Primary Health Care دارای بیشترین مقالات منتشره در بین نشریات با تعداد ۹۱ مقاله است و مجله Clinical Medicine Insights: Reproductive Health با تعداد ۱۲ مقاله در ردیف آخر مجلات نیوزیلندی قرار دارد. از

مقالات در حد تقریباً مطلوبی قرار داشته است و این نویسندگان تمایل زیادی دارند که به فعالیت‌های گروهی با یکدیگر بپردازند. بیشترین ضریب همکاری مربوط به سال ۲۰۱۲ با ۰/۷۲ بوده است. همچنین وضعیت مشارکت گروهی در بین نویسندگان مقالات نیوزیلندی نیز دارای نوسان است. این وضعیت از یک نویسندگی تا ۱۸ نویسندگی نیز مشاهده می‌گردد. شاخص همکاری نویسندگان نیوزیلند نشان از آن دارد که، شاخص همکاری در هر مدرک در سال ۲۰۱۰ برابر ۳/۷۲، سال ۲۰۱۱ برابر ۳/۹۲ و سال ۲۰۱۲ برابر ۴/۱۷ در حوزه بهداشت عمومی نشریات نیوزیلندی است که به طور متوسط در این حوزه برای هر مدرک ۳/۹۳ است. نتایج درجه همکاری نشان داد که، درجه همکاری به طور کلی ۰/۹۰ است که حاکی از آن دارد گرایش بیشتر نویسندگان مجلات نیوزیلندی به هم تألیفی است. همچنین ضریب همکاری برابر ۰/۶۰ است. در تبیین آن این بدان معنی است که در مجموع میزان همکاری گروهی بین نویسندگان در حد متوسط به بالا است و نویسندگان تمایل به همکاری گروهی با همدیگر بوده‌اند. بیشترین ضریب همکاری مربوط به سال ۲۰۱۲ با ۰/۶۴ بوده است.

مشارکت گروهی در بین نویسندگان ایرانی دارای نوسان است. که از یک نویسندگی تا مشارکت گروهی ۱۸ نویسندگی نیز مشاهده می‌گردد. بیشترین میزان مشارکت‌های گروهی در بین دو تا هفت نویسندگی در نوسان است جهت تعیین شاخص، درجه و ضریب همکاری نویسندگان ایرانی و نیوزیلندی در جدول ۴ نشان داده شده است. مطابق جدول ۴، به طور میانگین ۴/۴۰ پژوهشگر در نوشتن مقاله مشارکت داشته‌اند. بیشترین میزان شاخص همکاری مربوط به سال ۲۰۱۲ با ۴/۶۶ است. برای نشان دادن محاسبه نسبت مقالات گروهی به کل مقالات تألیف شده از مقیاس درجه همکاری استفاده گردید، نتایج نشان داد درجه همکاری به طور کلی ۰/۹۲ است که حاکی از آن دارد گرایش بیشتر نویسندگان مقالات مجلات ایرانی به هم تألیفی است. برای محاسبه نسبت همکاری نویسندگان از ضریب همکاری استفاده شد. بر اساس ارقام ضریب همکاری (۰/۷۲) بین نویسندگان در حوزه بهداشت عمومی ایران در ۲۰۱۲ بیش‌تر از سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ است. به طور کلی میانگین ضریب همکاری بین نویسندگان مقالات مجلات ایرانی در سه سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ برابر ۰/۷۰ است. این بدان معنی است که در کل، میزان مشارکت گروهی بین نویسندگان ایرانی در تدوین

جدول ۱. وضعیت نشر و استناد مجلات ایرانی در حوزه بهداشت عمومی

ردیف	عنوان نشریه	سال انتشار	تعداد مقاله	درصد در هر نشریه	تعداد استاداها	درصد استاداها
۱	Journal of Addiction and health	۲۰۱۰	۱۶	۲۸/۱	۳۶۳	۲۶/۳
		۲۰۱۱	۲۰	۳۵/۱	۵۳۱	۳۸/۵
		۲۰۱۲	۲۱	۳۶/۸	۴۸۵	۳۵/۲
۲	International Journal of Preventive Medicine	۲۰۱۰	۳۱	۱۶/۸	۸۴	۱۷/۱۶
		۲۰۱۱	۴۰	۲۱/۶	۷۷۰	۱۴/۹۵
		۲۰۱۲	۱۱۴	۶۱/۶	۳۴۹۶	۶۷/۸۸
۳	Iranian Journal of Environmental Health Science & Engineering	۲۰۱۰	۵۳	۵۴/۶	۱۳۱۱	۵۱/۷۳
		۲۰۱۱	۴۴	۴۵/۴	۱۲۲۳	۴۸/۲۶

درصد استادها	تعداد استادها	درصد در هر نشریه	تعداد مقاله	سال انتشار	عنوان نشریه	ردیف
-	-	-	-	-		
۱۰۰	۲۵۳۴	۱۰۰	۹۷			
۲۸/۷۱	۳۵۴	۳۰/۷۶	۱۶	۲۰۱۰	Journal of Research in Health Sciences	۴
۳۰/۹۰	۳۸۱	۳۰/۷۶	۱۶	۲۰۱۱		
۴۰/۳۸	۴۹۸	۳۸/۴۶	۲۰	۲۰۱۲		
۱۰۰	۱۲۳۳	۱۰۰	۵۲			
۲۲/۹۰	۱۷۶۹	۲۴/۱۰	۶۷	۲۰۱۰	Iranian Journal of Public Health	۵
۲۴/۳۳	۱۸۸۰	۲۳/۰۲	۶۴	۲۰۱۱		
۵۲/۷۵	۴۰۷۵	۵۲/۸۷	۱۴۷	۲۰۱۲		
۱۰۰	۷۷۲۴	۱۰۰	۲۷۸			

جدول ۲: وضعیت نشر و استاد مجلات نیوزیلند در حوزه بهداشت عمومی

درصد استادها	تعداد استادها	درصد در هر نشریه	تعداد مقاله	سال انتشار	عنوان نشریه	ردیف
۳۳/۰۲	۱۴۲	۴۱/۶۶	۵	۲۰۱۰	clinical Medicine Insights: Reproductive Health	۱
۲۸/۳۷	۱۲۲	۴۱/۶۶	۵	۲۰۱۱		
۳۸/۶۰	۱۶۶	۱۶/۶۶	۲	۲۰۱۲		
۱۰۰	۴۳۰	۱۰۰	۱۲			
۴۱/۱	۲۸۹	۵۰	۱۲	۲۰۱۰	Environmental Health Insights	۲
۴۳/۸۱	۳۰۸	۳۳/۳۳	۸	۲۰۱۱		
۱۵/۰۷	۱۰۶	۱۶/۶۶	۴	۲۰۱۲		
۱۰۰	۷۰۳	۱۰۰	۲۴			
۵۵/۰۲	۳۷۲	۵۱/۶۱	۱۶	۲۰۱۰	Health Care and Informatics Review Online	۳
۲۴/۴	۱۶۵	۲۵/۸	۸	۲۰۱۱		
۲۰/۵۶	۱۳۹	۲۲/۵۸	۷	۲۰۱۲		
۱۰۰	۶۷۶	۱۰۰	۳۱			
۲۲/۴	۲۶۶	۲۶/۰۸	۶	۲۰۱۰	Substance Abuse: Research and Treatment	۴
۱۷/۳۵	۲۰۶	۲۱/۸۳	۵	۲۰۱۱		
۶۰/۲۳	۷۱۵	۵۲/۱۷	۱۲	۲۰۱۲		
۱۰۰	۱۱۸۷	۱۰۰	۲۳			
۳۱/۳۹	۶۹۸	۳۲/۹۶	۳۰	۲۰۱۰	Journal of Primary Health Care	۵
۲۶/۶۳	۵۹۲	۳۱/۸۶	۲۹	۲۰۱۱		
۴۱/۹۷	۹۳۳	۳۵/۱۶	۳۲	۲۰۱۲		
۱۰۰	۲۲۲۳	۱۰۰	۹۱			

جدول ۳: درهمکرد وضعیت نشر و استاداها در دو کشور ایران و نیوزیلند

ردیف	کشور	تعداد مقاله	درصد	تعداد استاداها	درصد استاداها	میانگین استناد در هر مقاله
۱	نشریات ایرانی	۶۶۹	۷۸/۷	۱۸۰۲۰	۷۷/۵	۲۶/۹۳
۲	نشریات نیوزیلندی	۱۸۱	۲۱/۳	۵۲۱۹	۲۲/۵	۲۸/۸۳
	جمع کل	۸۵۰	۱۰۰	۲۳۲۳۹	۱۰۰	

جدول ۴: توزیع شاخص مشارکت گروهی نویسندگان ایرانی در حوزه بهداشت عمومی بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲

کشور	سال	نوع شاخص			کل
		۲۰۱۲	۲۰۱۱	۲۰۱۰	
ایران	شاخص همکاری (CI)	۴/۶۶	۴/۱۵	۴/۴۰	۴/۴۰
	درجه همکاری (DC)	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۲	۰/۹۲
	ضریب همکاری (CC)	۰/۷۲	۰/۶۹	۰/۷۰	۰/۷۰
نیوزیلند	شاخص همکاری (CI)	۴/۱۷	۳/۹۲	۳/۷۲	۳/۹۳
	درجه همکاری (DC)	۰/۹۲	۰/۹۰	۰/۸۹	۰/۹۰
	ضریب همکاری (CC)	۰/۶۴	۰/۵۵	۰/۶۲	۰/۶۰

همچنین دو کشور ایران و نیوزیلند در مجموع ۸۵۰ مقاله با ۲۳۲۳۹ استناد در پایگاه اطلاعاتی DOAJ منتشر کرده‌اند که از این تعداد ۶۶۹ مقاله معادل ۷۸/۷ درصد مربوط به کشور ایران که از این تعداد ۱۸۰۲۰ استناد معادل ۷۷/۵ درصد و تعداد ۱۸۱ مقاله معادل ۲۱/۳ درصد توسط نیوزیلندی‌ها که از این تعداد، ۵۲۱۹ استناد معادل ۲۲/۵ درصد منتشر شده است. هر مقاله مجله ایرانی به طور متوسط به ۲۶/۹۳ متن استناد کرده‌اند. در صورتی که هر مقاله نیوزیلندی به طور متوسط به ۲۸/۸۳ متن استناد کرده‌اند. یافته‌های این پژوهش با یافته‌های افشار، عبدالمجید و دانش (۴) که نشان داد، متوسط تعداد استناد برای هر مقاله ۱۲/۷۳ استناد و پژوهش بتولی (۵) که متوسط میانگین ۱۷ استناد در هر مقاله بوده است، از وضعیت مطلوب‌تری برخوردار بوده‌اند. از مجموع ۶۶۹ مقاله ایرانی منتشر شده، ۴/۹ درصد مقالات بدون همکار و ۹۵/۱ درصد از مقالات دارای نویسنده همکار در حوزه بهداشت عمومی بوده است و از مجموع ۱۸۱ مقاله منتشر شده نیوزیلندی، ۱۱/۰۵ درصد از مقالات بدون همکار و ۸۸/۹۵ درصد مقالات دارای نویسنده همکار است. در تبیین آن

بحث

با توجه به هدف اصلی پژوهش، مبنی بر مطالعه تطبیقی به شناسایی رفتار استنادی و میزان مشارکت گروهی نویسندگان مجلات بهداشت عمومی ایران و نیوزیلند در پایگاه اطلاعاتی DOAJ بین سال‌های ۲۰۱۰ - ۲۰۱۲ میلادی و نتایج حاصل پرسش‌های اساسی پژوهش نشان داد مجله ایرانی با عنوان Iranian Journal of Public Health بیشترین مقالات منتشره با تعداد ۲۷۸ مقاله است و از لحاظ استناد، این مجله با ۷۷۲۴ معادل ۳۳/۲۳ درصد از کل استنادها، بیشترین را به خود اختصاص داده است. میانگین استناد در این مجله ایرانی برابر با ۲۷/۷۸ استناد است و مجله نیوزیلندی با عنوان Journal of Primary Health Care با تعداد ۹۱ مقاله و از لحاظ استنادها در هر مقاله، با ۲۲۲۳ معادل ۹/۵۶ درصد از کل استنادها، بیشترین را به خود اختصاص داده است. همچنین میانگین استناد در این مجله نیوزیلندی برابر با ۲۴/۴۲ استناد است. این بدان معنی است نویسندگان مقاله این مجله ایرانی از منابع بیشتری از مجله نیوزیلندی استفاده می‌کنند هر چند که این تفاوت زیاد نیست.

فناوری ایران ۰/۹۶ بوده حاکی از گرایش بیشتر نویسندگان این حوزه به هم تالیفی است، همخوانی دارد این بدان معنی است که نویسندگان مجلات تمایل به همکاری گروهی را دارند. به طور کلی میانگین ضریب همکاری بین نویسندگان در سه سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ میلادی برابر ۰/۷۰ است. این بدان معنی است که در کل، میزان مشارکت گروهی بین نویسندگان مقالات مجلات ایرانی در تدوین مقالات در حد تقریباً مطلوبی قرار داشته است و این نویسندگان تمایل زیادی دارند که به فعالیتهای گروهی با یکدیگر بپردازند. ولی به طور کلی ضریب همکاری برابر ۰/۶۰ است. در تبیین آن این بدان معنی است که در مجموع میزان همکاری گروهی بین نویسندگان مجلات در حد متوسط به بالا است و نویسندگان تمایل به همکاری گروهی با همدیگر بوده‌اند. در این خصوص وضعیت نویسندگان مجلات ایرانی نسبت به نویسندگان مجلات نیوزیلندی بالاتر بوده است. یافته‌های این پژوهش با یافته‌های دانش و همکارانش (۱۹) که نشان دادند، میانگین ضریب همکاری بین پژوهشگران حوزه کتابداری و اطلاع‌رسانی ۰/۰۸ بوده است و پژوهش عصاره و همکارانش (۶) که نشان داد ضریب مشارکت نویسندگان در دوره مورد بررسی روندی صعودی است. ضریب مشارکت کلی نویسندگان ۰/۵۹ را به خود اختصاص داده است و پژوهش حسن زاده و همکارانش (۷) نتایج پژوهش نشان دادند، ضریب همکاری کلی (۰/۶۴)، نویسندگان این حوزه تمایل بالایی به تولید مدارک علمی مشارکتی دارند. ولی با پژوهش افشار و همکارانش (۴) که نشان داد، میانگین ضریب همکاری در حد متوسط قرار داشت، همخوانی ندارد. به طور کلی یافته‌های این با پژوهش رحیمی و فتاحی (۲۰) که نشان دادند، حوزه‌های کشاورزی، علوم پایه و مهندسی فراوانی قابل توجهی در تولیدات علمی مشترک اعضای هیأت علمی خود دارند، اما در حوزه علوم انسانی فراوانی تولیدات مشترک، پایین‌ترین میزان را در کل دانشگاه مورد بررسی به خود اختصاص داده است. همچنین بیشترین نسبت همکاری علمی در حوزه کشاورزی، سپس در حوزه علوم پایه و پس از آن در

می‌توان گفت که نویسندگان نشریات حوزه بهداشت عمومی بیشتر تمایل دارند که مقالات خود را به صورت گروهی تدوین کنند. یافته‌های این پژوهش با یافته‌های حسن‌زاده، بقایی و نوروزی‌چاکلی (۲) که نشان داد، ۸۸/۲ درصد مقالات از نویسنده همکار وجود داشته است، همخوانی داشته است.

نتایج شاخص همکاری نشان داد وضعیت مشارکت گروهی در بین نویسندگان مجلات ایرانی و نیوزیلندی دارای نوسان است که از یک نویسنده تا مشارکت گروهی ۱۸ نویسنده نیز مشاهده می‌گردد. محاسبه میانگین تعداد نویسندگان ایرانی از شاخص همکاری برابر ۴/۴۰ پژوهشگر و محاسبه میانگین تعداد نویسندگان مجلات نیوزیلندی ۳/۹۳ در نوشتن مقاله مشارکت داشته‌اند. بیشترین میزان شاخص همکاری در مجلات ایرانی مربوط به سال ۲۰۱۲ با ۴/۶۶ و نویسندگان مجلات نیوزیلندی ۴/۱۷ است. یافته‌های پژوهش با یافته‌های افشار و همکارانش (۴) نشان دادند، میزان مشارکت، بیشترین مقالات سه نویسنده بوده و پژوهش بتولی (۵) بیشترین مقالات ۳۱/۲ درصد به مقالات سه نویسنده اختصاص داشته و پژوهش حیاتی و دیدگاه (۳) نشان داد، تولیدات تک نویسنده‌ای در اکثر حوزه‌ها کم‌ترین میزان رشد را داشته‌اند و در مقابل، تولیدات بیش از چهار نویسنده‌ای و چهار نویسنده‌ای به ترتیب بیش‌ترین میزان رشد را به خود اختصاص داده‌اند و پژوهش عصاره و همکارانش (۶) بیشترین مشارکت، در تولید مدارک ۲ و ۳ نویسنده‌ای برآورد شده و پژوهش حسن‌زاده و همکارانش (۷) نشان داد، شاخص همکاری در هر مدرک ۳/۳۹ است، همخوانی دارد به عبارتی، در خصوص شاخص همکاری وضعیت نشریات ایرانی بیشتر تمایل دارند که مشارکت گروهی داشته باشند.

نتایج مقیاس درجه همکاری نشان داد، درجه همکاری در مقالات مجلات ایرانی به طور کلی ۰/۹۲ است و در مجلات نیوزیلندی به طور کلی ۰/۹۰ که حاکی از آن دارد گرایش بیشتر نویسندگان مقالات مجلات ایرانی و نیوزیلندی به هم تالیفی است. یافته‌های این پژوهش با یافته‌های حسن‌زاده و همکارانش (۷) که نشان داد، درجه همکاری پژوهشگران نانو

پژوهش‌های انجام شده در حوزه‌های مختلف نشان از سیر به سمت مشارکت‌های گروهی دارد و این نشان می‌دهد که در حوزه‌های علوم پزشکی نیز تمایل به سمت مشارکت‌های گروهی وجود دارد. ولی با توجه به منابع پیشین در حوزه علوم انسانی پژوهشگران، تمایل کمتری به مشارکت‌های گروهی دارند. هرچند که ضرورت دارد، پژوهش‌های بیشتری صورت گیرد تا ریشه‌یابی شود، که دلیل این رفتار نویسندگان چه چیزی است.

حوزه فنی و مهندسی است. این تمایل نیز در پژوهش دانش و همکارانش (۱۹) که مشخص کردند رشته کتابداری و اطلاع‌رسانی به عنوان زیر مجموعه حوزه علوم انسانی نیز دارای ضریب مشارکت گروهی در حد بسیار پایین بوده است، مغایرت داشته است.

نتیجه‌گیری

به طور کلی یافته‌های این پژوهش نشان از مشارکت گروهی از سوی پژوهشگران حوزه بهداشت عمومی در مقالات مجلات ایران و کشور نیوزیلند را دارد که در مقایسه با دیگر

References

- Osareh F, Mostafavi E. A comparative survey of Lotka and Pao's laws conformity with the number of researchers and Their articles in computer science and artificial intelligence fields in web of science (1986-2009). *Information Sciences & Technology* 2011;4: 207-29. [In Persian]
- Hassanzadeh M, Baghaee s, NorouziChakoli A. Co-authorship in Iranian Articles Published In ISI Journals(1989-2005) and Its Relationship With Citation To The articles. *Journal of Science and Technology Policy* 2009; 1(4), 11-21. [In Persian]
- Hayyati Z, Didgah F. A comparative study of propensity of Iranian researchers for collaboration and team work for the period 1998-2007. *Information Sciences & Technology* 2010; 25(3), 413-30. [In Persian]
- Afshar M, Abdulmajid AH, Danesh F. Survey of citation and authors collaboration rate of journal of research in medical sciences. *Health Information management* 2009; 6(2), 123-32. [In Persian]
- Batooli Z. Survey on citations and collaboration rate Fayz, *journal of Kashan University of medical sciences*, from 2002 through 2008. *KAUMS journal (FEYZ)* 2010; 14(2), 154-62. [In Persian]
- Osareh F, NorouziChakli A, Keshvari M. Co-authorship of Iranian researchers in science, social science, art and humanities citation indexes in the web of science between 2000 and 2006. *Information Sciences & Technology* 2010; 25(4), 573-95. [In Persian]
- Hassanzadeh M, Khodadust R, Zandian F. Analysis of co-authorship indicators, betweenness centrality and structural holes of the Iranian nanotechnology researchers in science citation index(1991-2011). *Information Sciences & Technology* 2012; 28(1), 223-49. [In Persian].
- Bordons M. Local Domestic and International Scientific Collaboration in Biomedical Research. *Scientometrics* 1996; 37(2): 279-95.
- Osareh F, Wilson S. Collaboration in Iranian Scientific Publications. *Libri* 2002; 52: 88-98.
- Mirjalili SH, AkramiAbaghoi S. Most cited Author's in the Field of clinical medicine: A concentration on its transdisciplinary relation in ISI. *Health Information Management* 2010; 7(3): 283-175. [In Persian]
- Saadat R, Shabani A, Asemi A. Study of the citations of ISI Web of science's articles to DOAJ's journals in health & medical sciences and basic sciences. *Health Information Management* 2011; 8(2): 165-75. [In Persian]
- Horri A. The importance and necessity of using external sources at research. *National studies on librarianship and information organization (former book)* 1996; 8(4):7-12. [In Persian]
- Björk BC1, Welling P, Laakso M, Majlender P, Hedlund T, Gudnason G. Open Access to the Scientific Journal Literature: Situation 2009 *PLoS One* 2010;5(6):e11273.
- Davarpanah MR. Scientific communication: information need and information behavior. Tehran: Dabizesh; 2007. [In Persian]
- Osareh F, Heidari G, ZareFarashbandi F, Haji Zeinolabedini M. The bibliometrics to webometrics: Analysis of the principles, rules, and indicators. Tehran: Ketabdar; 2009. [In Persian]
- Ajiferuke I, Burell Q, Tague J. The collaborative coefficient: A single measure of the degree of collaboration in research. *Scientometrics* 1988; 14(5-6), 421-33.

17. Afshar M, Abdulmajid A, Danesh F. Survey on authors' collaboration rate and citation behaviors in JRMS articles during 2004-2006. 4th International Conference on Webometrics, Infometrics and scientometrics 9th COLLNET Meeting, 29 Jul-1 Aug 2008. Berlin, Germany.
18. Hariri N, Nikzad M. Co –authorship networks of Iranian articles in library and information science, psychology, management and economics in ISI during 2000-2009. Information Sciences & Technology 2011; 26(4), 825-44.[In Persian].
19. Danesh F, Abdulmajid AH, Afshar M, Mousavi-Far S, Farhadi F. Correlation between the production of knowledge and a group of scientific collaboration at the library and information science level world. Information Sciences & Technology 2009; 25(1); 5-22.[In Persian].
20. Rahimi M, Fattahi R. the survey status of faculty member's collaboration in four subject areas in Ferdowsi University of Mashhad. Library and Information Science 2008; 11(2): 95-120.

The Comparative Study of Citation Behavior and Iranian and New Zealand Journal of Public Health Authors Group Participation in Directory of Open Access Journals (DOAJ) Database*

Zahra Abazari¹, Farshad Parhamnia²

Original Article

Abstract

Introduction: Studies published sources, reflecting the pattern of resource use by researchers that could be the basis for most libraries in order to used collection library material. This study is a comparative study of citation behavior and Iranian and New Zealand journals of public health author's group participation in DOAJ database between the years 2010 – 2012.

Methods: The method in this study is a bibliometrics research with of using citation analysis and cross-sectional. In addition to that the co-authority method was used too. The research society was 10 journals regarding public health chosen from Iran and New Zealand .the date of the journals was like each other. The date was gathered through referring to database DOAJ and searching public health journals of Iran and New Zealand. 23239 cites were chosen from those journals and it was done with the use of Excel and description statistics.

Results: The results indicates Iran that with 9 of 4.10% in the fifth and New Zealand with magazine number 8 equals 3.65 percentage ranks sixth in the journals indexed in DOAJ database. Iran and New Zealand whit total of 850 citations of journal articles 78.7 present of Iran and 21.3% of New Zealanders have published articles with by 23,239 citations from articles 77.5% of the country and a 5/22% of the New Zealand Journal of Iranian paper average 93/26 has been cited text. A total of 669 articles published from Iran, 4.9% of the articles without peer and 95.1 of the co-author of articles in the field of public health have been and a total of 181 articles published in New Zealand, 11.5% of the papers without peer and an 88.95% co-author of articles. The findings showed that collaboration index of Iran and New Zealand, respectively, for each degree, 4.40, and 3.93.

Conclusion: Overall, the findings indicate that there is a cooperative involvement of a group of researchers in the field of public health and the country is New Zealand that in contrast to other studies conducted in different areas of the course the group contributions.

Keywords: Aanalysis; Citation; Databases; Cooperative Behaviour; Collaboration.

Received: 17 Feb, 2013

Accepted: 3 Dec, 2014

Citation: Abazari Z, Parhamnia F. **The Comparative Study of Citation Behavior and Iranian and New Zealand Journal of Public Health Authors Group Participation in Directory of Open Access Journals (DOAJ) Database.** Health Inf Manage 2015; 12(2):182.

*- This article is derived from an independent research with no financial aid.

1- Associate Professor, Department of Knowledge and Information Science, Collage of Humanities, Tehran North Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2- Lecturer, Department of Knowledge and Information Science, Collage of Humanities, Kermanshah Branch, Islamic Azad University, Kermanshah, Iran (Corresponding Author) Email: fparhamnia@yahoo.com